

مذاکرات مستقیم جمهوری اسلامی و عراق در نیویورک

عراق در برابر فشارهای بین‌المللی پذیرفت که دور جدید مذاکرات در نیویورک برگزار شود ولی با انتقال کلی محل مذاکرات از ژنو به نیویورک مخالفت ورزید. اینک پس از حدود ۲ هفته وقفه در جریان مذاکرات، وزرای خارجه دو کشور طبق قرار قبلی در نیویورک ملاقات خواهند کرد. مفاد اصلی مذاکره، در کنار قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت و مواد آن، طرح اجرایی دبیرکل سازمان ملل و پیش شرطهای عراق بحساب می‌آید.

بقیه در صفحه ۲

مذاکرات جمهوری اسلامی و عراق که از روز سه‌شنبه ۲۲ شهریور ماه قطع شده بود، این هفته در نیویورک پی‌گرفته خواهد شد. دور آخر مذاکرات میانه‌های فنی دو کشور و از جمله ملاقات کوتاه ولایتی و طارق عزیز در روز ۲۲ شهریور ماه، مربوط به انتقال محل مذاکرات از ژنو به نیویورک بود. دولت عراق در دور آخر مذاکرات که به ریاست الیاسون سفیر سوئد در سازمان ملل برگزار شد، با انتقال محل مذاکرات از ژنو به نیویورک ابراز مخالفت کرد. دولت

اگر

نشریه سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) در خارج از کشور

دو شنبه ۱۱ مهر ۱۳۶۷ برابر ۱۳ اکتبر ۱۹۸۸
بها ۶۰۰ ریال - سال پنجم - شماره ۲۲۷

وجدان‌های بیدار علیه «قاتلان خلق‌ها»

حرکت‌های اعتراضی نشان‌دهنده بیداری وجدانها و نشان‌دهنده همبستگی خلقها در اروپا، آسیا و آفریقا و آمریکا علیه سرمایه‌های انحصاری بود.

آلمان فدرال و برلین غربی و جمعی از نویسندگان و محققان و شخصیت‌های بشردوستانه و فعالان سیاسی و فارتگراند صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی به همل آوردند. این

کنگره دو نهادی که بر آنها «اتحادیه قاتلان خلقها» نام نهاده‌اند، کنگره‌ای تشکیل دادند که در آن نمایندگان جنبش‌های انقلابی، نمایندگان احزاب و سازمانهای چپ و ترقی‌خواه در

عکس نشان‌دهنده صحنه‌ای از تظاهرات ۸۰۰۰۰ نفره نیروهای در برلین غربی علیه بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول است. کنگره این دو نهاد فارتگر امپریالیستی، که کمر کشورهای جهان سوم را در زیر فشار و امجا و بهره‌سنگین خم کرده‌اند، در روزهای ۲۷ تا ۲۹ سپتامبر در برلین غربی برگزار گردید. برلین غربی از دو هفته قبل از تشکیل این کنگره شاهد حرکت‌های اعتراضی و انشاگر پر بازتاب، نیروهای ترقی‌خواه علیه بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول بود. در این شهر هملا حکومت نظامی برپا شده بود. واحدهای تقویت شده پلیس بارها به تظاهرکنندگان حمله کرده، عده‌ای را زخمی و در مهربار دهمانغرا دستگیر کردند.

نیروهای ترقی‌خواه در مقابله با

در این شماره

اجلاس بین‌المللی نویسندگان:

«جهان سوم، جهان ما»

در صفحه آخر

بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول:

انزجار تگری و ستم

در کشورهای جهان سوم

در صفحه ۶

عاقلاانه‌ترین کار، انقلاب است

مصاحبه نشریه «جهان سوم با» ریکاردو ریهرا» نماینده جبهه رهایی بخش ملی فارابوندو مارتی الصالوادور در آلمان فدرال

در صفحه ۸

جمهوری اسلامی و بحران نفت

تقاضای نفت و از آن جمله تقاضای جهان برای نفت اوپک، بهای نفت را از بشکه‌ای ۳۴ دلار به ۲۹ دلار کاهش دهند. کاهش بهای نفت از ۳۴ دلار به ۲۹ دلار در شرایطی صورت گرفت که هملا بهای نفت در معاملات جهانی زیر میزان ۳۰ دلار صورت می‌گرفت و حتی کشورهای همسو اوپک نیز زیر حد تعیین شده قیمت، معامله می‌کردند. هلت اصلی کاهش بهای نفت، جدا از سیاستهای زنجیره‌ای شرکت‌های بزرگ نفتی - نفت خواهان نفتی، گرانی بهای نفت بود که اولاً استفاده از برخی از مواد انرژی‌زای غیرنفتی را ممکن می‌ساخت و ثانیاً امر بهره‌برداری از ذخایر نفتی پرمزینه را ممکن ساخته بود. کشف منابع نفتی و بهره‌برداری از نفت دریای شمال و از جمله احداث تاسیسات پرمزینه استخراج نفت از حوزه‌های نفتی این منطقه که تنها در اثر تیمت بالای نفت، میسر گردیده بود، باعث آن شد که نقش اوپک در تامین نفت مصرفی جهان کاهش یابد.

بقیه در صفحه ۲

بحران بی‌ثباتی بهای نفت که از مارس ۱۹۸۳ رخ داد، نه تنها کماکان ادامه دارد، بلکه در سالهای اخیر ابعاد بی‌سابقه‌ای یافته است. بی‌ثباتی بهای نفت و از میان رفتن تعادل عرضه و تقاضای این فراورده در ابعاد جهانی را اصطلاحاً «بحران نفت» نام نهاده‌اند. در شرایطی که جمهوری اسلامی و عراق - دو عضو اوپک - مسئله بازسازی اقتصادی و هم‌رانی و بنا بر ابراهیم خودشان تسلیح هرچه بیشتر را در پیش روی خود دارند، دنبال کردن تحولات مربوطه اوپک و نفت بطور کلی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

بررسی علل و عوامل موثر در ایجاد و گسترش بحران نفت، البته در این مختصر نمی‌گنجد. اما ذکر برخی از این عوامل بحران را، برای توضیح وضعیت فعلی حاکم بر بازار جهانی نفت و اوضاع بحرانی اوپک - سازمان کشورهای صادرکننده نفت - مفید است. در ماه مارس ۱۹۸۳، اجلاس وزرای نفت کشورهای همسو اوپک عملاً تصمیم گرفتند، برای ایجاد تعادل مجدد بین عرضه و

جمهوری اسلامی و بحران نفت

بقیه از صفحه اول

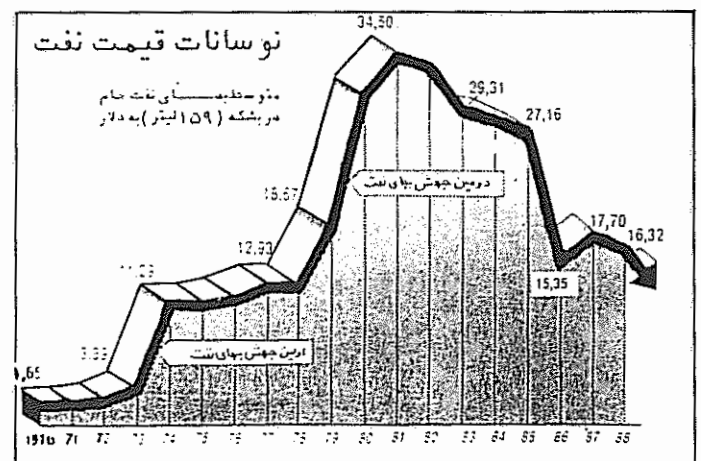
عرضه جدید نفت در برابر عرضه نفت سنتی کشورهای صادرکننده و همچنین روآوری برخی از کشورها به استفاده از گاز و انرژیهای مستهمل باعث شد که بهای نفت از ۳۴ دلار برای هر بشکه به ۲۹ دلار کاهش یابد. نقش اوپک در تامین نفت مصرفی جهان نیز بموازات کاهش بهای نفت رو به کاهش نهاد و از حدود ۷۵ درصد به ۳۴ درصد در سالهای اولیه دهه هشتاد میلادی رسید. از آن هنگام به این سو، بهای نفت در مدار نوسان خود مداوم رو به کاهش نهاد و حتی عملاً به زیر ده دلار برای هر بشکه رسید.

اوپک و بحران نفت

سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک)، از بحران نفتی به شدت زیان دید. کشورهای صادرکننده نفت عضو این سازمان که عمدتاً کشورهای تک پایه و نفتی محسوب می شوند، به دنبال کاهش بهای نفت، از نظر مالی دچار صدمات فراوانی شدند. کاهش بهای نفت تا یک چهارم، بودجه ارزی این کشورها را به شدت کاهش داد، قوه خرید خارجی را به شدت تضعیف کرد و تراز بازرگانی خارجی این کشورها را بهم ریخت. تصمیم توفیق آمیز اجلاس دسامبر ۸۶ کشورهای عضو اوپک،

مبنی بر تعیین سهمیه و بهای ثابت دیری نیانید، بهای نفت تولیدی کشورهای عضو هرگز بر اساس بهای پایه - ۱۸ دلار برای هر بشکه - ثابت نماند و روند نزولی خود را کماکان طی کرد. تولید اضافه بر سهمیه تعیین شده از سوی برخی از کشورهای عضو اوپک و از آن جمله عربستان سعودی و امارات متحده و سیاستهای نامهربانگ عراق در ارتباط با مصوبات اوپک، باعث ادامه بحران نفتی در حوزه تولید و عرضه نفت اوپک گردید. میزان اضافه تولید نفت اوپک را بالغ بر ۴ میلیون بشکه در روز برآورد می کنند.

جمهوری اسلامی که هزینه کشتیرانی و حمل نفت از پایانه های نفتی اصلی و از جمله ترمینال نفتی خارک به "نقاط امن" و همچنین هزینه بیمه کشتیرانی را نیز می بایست از درآمد ارزی نفتی خود کسر کند، پیش از سایرین از کاهش بهای نفت آسیب دید. رژیم حتی برای بازیابی نفت خود در سالهای جنگ، تخفیفهای ویژه ای قائل گردید که این نه تنها برخلاف مصوبات اوپک بود، بلکه درآمد ارزی رژیم را باز هم محدودتر می ساخت. از سوی دیگر کاهش توان تولیدی نفت رژیم که گاه تا ۱/۵ میلیون بشکه در روز تقلیل می یافت - سهمیه تعیین شده ایران ۲/۴ میلیون بشکه در روز

است - و همچنین واردات فرآورده های نفتی نیز در تحدید درآمد ارزی رژیم فوق العاده موثر بودند. جمهوری اسلامی پس از ویرانی پالایشگاههای اصلی کشور و از جمله پالایشگاه آبادان، ناگزیر شد سالانه ۲ میلیارد دلار صرف واردات بنزین و دیگر فرآورده های نفتی بکند.

بحران نفتی و بویژه بحران نفتی در حوزه کشورهای خلیج، حتی پس از برقراری آتش بس کماکان ادامه دارد. روند نوسانی بهای نفت، مدام میل به کاهش داشته و در هفته های گذشته در اثر تولید بیش از حد، به حد نازلی رسیده است. کاهش بهای نفت و تولید مازاد بر سهمیه کشورهای عضو، بحران درونی اوپک را تشدید کرده است. هفته گذشته، در مادرید، جلسه کمیته تعیین قیمت اوپک، بدون دستیابی به یک تصمیم مشخص به کار خود خاتمه داد.

عدم موفقیت جلسه فوق الذکر که از ورژای نفت کشورهای الجزایر، اندونزی، ونزوئلا، عربستان سعودی و نجریه تشکیل شده است، باعث کاهش باز هم بیشتر بهای نفت گردید. بنا به گزارش خبرگزاری رویترز لندن، بهای نفت دریای شمال برای معامله در ماه نوامبر به بشکه ای

معادل ۱۲/۹۷ دلار رسید، این در حالی است که بنا به گزارش کارشناسان امور نفتی، بهای نفت دویی تا حد ۱۰ دلار برای هر بشکه کاهش یافته است.

بودجه ارزی جمهوری اسلامی در اثر کاهش بهای نفت به شدت کاهش یافته است. رژیم که در سال مالی ۶۲ - ۶۱ موفق شده بود بین ۲۲ تا ۲۴ میلیارد دلار واردات داشته باشد، بودجه ارزی اش در سالهای اخیر تا زیر ۶ میلیارد دلار نیز رسید. تا این مقدار بودجه ارزی رژیم حتی قادر نیست که نیازهای مصرفی کشور را برآورده سازد، مسئله بازسازی اقتصادی و همراهی که اصولاً مقوله دیگری است جمهوری اسلامی برای سال ۶۷ حدود ۱۲ میلیارد دلار بودجه ارزی تعیین کرده است، گرچه حدود ۲ میلیارد دلار آن حتی بنا به اعتراف خود مسئولان رژیم نوهی اعتبار خارجی است، حصول بقیه نیز یک پیش بینی غیرواقعی بوده و هرگز تحصیل نخواهد شد. حتی اگر همین رقم را مبنا قرار دهیم می توان گفت رژیم با بحران ارزی حادی دست به گریبان است و این زاویه نیز بیش از پیش به "دلارهای مقدس" اعتباری و "زآب گذشته" چشم خواهد دوخت.

مذاکرات مستقیم جمهوری اسلامی و عراق در نیویورک

می داند. هاشمی رفسنجانی جانشین فرماندهی کل توای رژیم همچنین اعلام کرد که جمهوری اسلامی حاضر به پذیرش تغییر مفاد معاهده ۱۹۷۵ الجزایر نیست. بر این منوال مذاکرات دو کشور، در پرده ابهامات بسیار در هفته جاری در نیویورک، پی گرفته خواهد شد.

در نهمین روز یکشنبه ۱۰ مهر خبرگزاری ها گزارش دادند که مذاکرات مستقیم پس از چهار ساعت گفتگوی بی نتیجه و متشنج قطع شده است. قرار است مذاکرات به طور جداگانه و از طریق سازمان ملل متحد ادامه یابد.

بقیه از صفحه اول

دولت عراق برقراری آزادی کشتیرانی در آبهای حوزه تنگه هرمز و لایروبی بلاد رنگ شط العرب (اروند رود) را بعنوان پیش شرطهای خود قرار داده است، از سوی دیگر دولت عراق نسبت به مرزهای تعیین شده در قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر در شط العرب ابراز مخالفت می کند. از سوی برخی از مقامات عراقی نه خط القصر که ساحل شرقی این رودخانه بعنوان مرز ایران و عراق اعلام شده است. جمهوری اسلامی نیز آزادی کشتیرانی را منوط به برقراری صلح کرده و معتقد است که تا عدم امضا قرارداد صلح، حق بازرسی و کنترل کشتی ها را، حق قانونی خود

پیروز باد مبارزه خلق در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی!

اعتصاب غذا در ووپرتال

کشتار در زندان های پایان بلده .
۳ - تلاش کشورهای اروپایی، بخصوص آلمان فدرال را در جهت تقویت دیکتاتوری اسلامی محکوم کرده و خواستار افشای چهره جنایتکارانه و تروریستی جمهوری اسلامی هستیم .

۴ - سرکوب خلق کرد را که از سوی رژیم های ارتجاعی منطقه (عراق، ایران و ترکیه) و با استفاده از سلاحهای مرگبار و شیمیایی انجام می گیرند محکوم کرده، از اقدام خلق کرد در جهت تعیین حق سرنوشت خویش حمایت می نمایم .

۵ - ما ضمن خرسندی از پیروزی مردم ایران در تحمیل آتش بس به رژیم جنگ افروز خمینی، اقدام رژیم را در جهت تدارک دوباره جنگ که با فرستادن مردم به جبهه ها و خرید سلاحهای مرگبار صورت می گیرد محکوم کرده و افکار عمومی جهان را به آن جلب می کنیم ."

ووپرتال آلمان فدرال : از روز سه شنبه ۲۹ شهریور (۲۵ سپتامبر) عده ای از ایرانیان مبارز مقیم شهر ووپرتال در راستای همبستگی با زندانیان سیاسی ایران دست به اعتصاب غذای سه روزه ای زدند .

این اعتصاب که با هدف افشای ماهیت ضد بشری رژیم خمینی و آگاه کردن افکار عمومی از ترور و اختناق حاکم بر ایران صورت گرفته بود، در رسانه های خبری منجمله روزنامه W.Z. فرستنده رادیو - تلویزیونی W.D.R. بازتاب یافت و از حمایت بیدریغ نیروهای مترقی، شخصیت های علمی و دانشجویان دانشگاه ووپرتال برخوردار شد .

در قطعنامه شرکت کنندگان آمده است .

۱ - " لفو حکم اعدام از مبارزین دریند .

۲ - زندانیان سیاسی ایران بی درنگ و بدون قید و شرط باید آزاد گردند و هرگونه شکنجه و

اعتراض به شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی

گردهمایی در پاریس

بعد از ظهر روز پنجشنبه ۲۹ سپتامبر به دعوت کمیته همبستگی با زندانیان سیاسی ایران جمع کثیری از ایرانیان آزادیخواه مقیم پاریس که شرکت و تنوع نمایندگان نیروهای انقلابی و دمکراتیک ایرانی در بین آنها چشمگیر بود، در میدان حقوق بشر پاریس گردهم آمدند و با شعارهای مرگ بر خمینی جلاد، زندانیان سیاسی را آزاد کنید، به قتل عام زندانیان سیاسی در ایران پایان دهید، خواستار قطع فوری اعدام و شکنجه زندانیان سیاسی در ایران شدند .
قطعنامه این گردهمایی که از نمونه های برجسته حرکات

اعتراضی ایرانیان مقیم پاریس بود توسط هیاتی از نمایندگان کمیته به دفتر سازمان ملل متحد در پاریس ارائه گردید .
در این قطعنامه ضمن شرح موج جدید شکنجه و اعدام در زندان های جمهوری اسلامی از سازمانهای دمکراتیک و بشردوست بین المللی تقاضا شده است که با اعتراض خود مانع اعدام زندانیان سیاسی در جمهوری اسلامی شوند . از سازمان ملل متحد نیز درخواست شده که هرچه زودتر هیاتی را برای رسیدگی به وضع زندانیان سیاسی و جلوگیری از اعدام های دسته جمعی به ایران اعزام دارند .

تظاهرات

در مونیخ

مونیخ آلمان فدرال : روز ۱۹

شهریور (۱۰ سپتامبر) مرکز شهر مونیخ شاهد تظاهرات ایستاده فدائیان خلق در اعتراض به شکنجه و کشتار زندانیان سیاسی در ایران بود . این اقدام که حدود چهار ساعت طول کشید با استقبال چشمگیر شعروندان آلمانی مواجه گردید . تعدادی از آلمانی ها با دریافت کارت های اعتراض به اعدام زندانیان سیاسی و بیان این نکته که آنها را امضا و برای ایران ارسال خواهند کرد، نفرت و انزجار خود را از سیاستهای ضد انسانی ارتجاع حاکم بر کشور ما ابراز داشتند .

حرکت انشاکرانه فدائیان که بصورت نمایش صحنه اعدام، نصب پلاکاردهای حاوی شعارهایی در دفاع از زندانیان سیاسی و محکوم کردن جنایات رژیم در زندانها تبلور یافت، حمایت بسیاری از ایرانیان آزادیخواه را نیز برانگیخت . هموطنان ما با حضور در محل، خرید نشریات و گرفتن اعلامیه و همچنین گفتگو با فدائیان، همبستگی خویش را با مبارزین راه آزادی اعلام داشتند .

جشن «صدای خلق»

این کشورها نمایشگر همبستگی بین المللی در راه آرمانهای مشترک مردم جهان یعنی صلح، استقلال، آزادی و عدالت اجتماعی بودند .

از غرغه کار ارگان کمیته مرکزی سازمان ما و نامه مردم ارگان مرکزی حزب توده ایران در دهکده همبستگی بین المللی افراد بسیاری منجمله جمع کثیری از هموطنان ایرانی دیدار کردند . امسال هواداران سازمان فدائیان خلق ایران (پیرو بیانیه ۱۶ آذر) - در اتریش و هواداران سازمان آزادی کار ایران (فدائی) نیز در این جشن غرغه داشتند . در جشن امسال «صدای خلق»، تاکید عمده نیروهای ایرانی شرکت کننده در جشن بر جلب و تاکید همبستگی با مبارزین اسیر در سیاهچال های جمهوری اسلامی استوار بود .

رفیق فرانتس موری صدر حزب کمونیست اتریش با حضور خود در غرغه کار ضمن اعلام همبستگی خود و کمونیست های اتریشی با زندانیان سیاسی ایران، برای کمونیست های ایرانی در مبارزه شان برای صلح پایدار، آزادی و نیکبختی مردم ایران آرزوی موفقیت کرد .

حضور نمایندگان این روزنامه ها و همچنین ورزشکاران و هنرمندان بزرگ و صاحب نام از کشورهای گوناگون، مسابقات ورزشی، برنامه های هنری و تفریحی متنوع و بحث های جمعی ادیبان و هنرمندان پیشرو بر جاذبه جشن می افزود .
در قسمتی از محوطه جشن که بنام دهکده همبستگی بین المللی موسوم بود، نیروهای کمونیست و سایر نیروهای مترقی و مبارز کشورهای سرمایه داری با خلقهای

جشن چهل و دومین سال انتشار روزنامه «صدای خلق» ارگان حزب کمونیست اتریش در روزهای ۳ و ۴ سپتامبر در گردشگاه زیبای «پراتر» واقع در شهر وین و با شرکت نزدیک به صد هزار نفر برگزار گردید . در جشن امسال علاوه بر غرغه های متعدد احزاب و سازمانهای کمونیست و مترقی، دهها روزنامه مترقی و ارگانهای احزاب کمونیست کشورهای مختلف جهان نیز غرغه داشتند .

خمینی: برای من محتشمی و ناطق نوری فرقی ندارد

قیمت اتوبوس‌های

شرکت واحد دو برابر شد

شرکت اتوبوسرانی تهران وابسته به شهرداری، طی یک ماه اخیر در بخش‌هایی از محدوده شهر "طرح اتوبوس‌های ریالی" را به راه انداخته است در این اتوبوس‌ها، به جای کنترل بلیط مسافری، از آنان وجه نقدی اخذ می‌شود. بهانه شهرداری برای اجرای "طرح" طبق دفعات قبل، ایجاد تسمیلات تازه در ترافیک شهری و تسریع نقل و انتقال مسافری بود. اما از روزی که اجرای "طرح" آغاز شده است، کرایه اتوبوس‌ها صدها افزایش یافته و از ۱۰ ریال به ۴۰ ریال رسیده است. یعنی کرایه‌های معادل مینی‌بوس‌های خصوصی و شرکت‌های تعاونی. شهرداری برای اینکه مردم را وادار به پذیرش افزایش جدید قیمت‌ها بکند، همدا از تعداد خطوط و اتوبوس‌ها کاسته است تا بدین طریق مسافری تحت فشار قرار گیرند.

در گذشته نیز وقتی قرار بود قیمت بلیط از ۲ ریال به پنج ریال و بعد از ۵ ریال به ۱۰ ریال افزایش یابد، ابتدا در تعدادی خطوط به بهانه "رفایت حال مردم" قیمت‌ها را بالا بردند و بعد از مدتی نرخ جدید را در تمام تهران تثبیت کردند. کاهش تعداد کارمندان شرکت اتوبوسرانی و تثبیت افزایش قیمت از اهداف طرح تازه است.

یک اعتراف رسمی: ۱۷ درصد

نرخ رشد بیکاری در سال

کیمان ۱۷ شهریور - مصطفی هاشمی مشاور صنعتی نخست وزیر در "هفته بانکداری اسلامی" آمار و اطلاعاتی از اوضاع عمومی اقتصادی - اجتماعی کشور ارائه داد. وی ضمن تاکید بر اقتصاد تک محصولی ایران گفت: "حدود ۹۷/۲ درصد وابستگی به ارز نفتی برای امرار معاش داریم، این تنها راه معاش توسط کشورهای پیشرفته دایما دستخوش نوسان می‌شود و درآمداری کشور در چنین شرایطی از ۹/۵ تا ۱۰/۵ میلیارد دلار تجاوز نخواهد کرد". در هفته بانکداری اسلامی همچنین در زمینه وضع اشتغال گفته شد: "جمعیت امروز کشور نسبت به ۲۰ سال قبل حدود ۲ برابر شده یعنی ۲۵ میلیون نفر نان خور اضافه شده و نیاز به غذا، پوشاک، مسکن، راه، بهداشت، آموزش و غیره دارند. از ۱۳/۲ میلیون نفر جمعیت فعال کشورمان ۱۱/۲ میلیون نفر شافل به کار و ۲ میلیون نفر بیکار داریم، در حالیکه نرخ رشد بیکاری کشور از ۱۴ درصد به ۱۷ درصد در سال رسیده است. یعنی سالیانه به ۶۰۰ هزار شغل نیاز داریم تا این نرخ بیکاری را مهار کنیم، طبق بررسی ۴۴ درصد مشاغل به خدمات و ۳۰ درصد به کشاورزی و ۱۵ درصد به صنعت و بقیه به نفت و گاز اختصاص دارد".

مهندس آرامی مدیر عامل بانک صنعت و معدن در همین اجلاس خاطر نشان ساخت که تامین شغل برای این عده، نیاز به ۹ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری یعنی معادل درآمد ارزی سالیانه

جماران، موضوع را مجدداً به خمینی ارجاع دادند. ناطق نوری وزیر سابق کشور و از رسالتی‌های بنام در این نامه به خمینی نوشت: "همان طور که مستحضر هستید در رابطه بارای اعتماد به اعضای محترم دولت از حضرتعالی

راجع به حجت‌الاسلام محتشمی وزیر کشور سئوالی شد که پاسخ آن در روز رای گیری بین نمایندگان پخش و از تریبون مجلس خوانده شد و ایشان مجدداً به عنوان وزیر کشور انتخاب شدند لکن بعضی در سطح مجلس حتی تریبون مجلس چنین منعکس نمودند کسانی که به آقای محتشمی رای مثبت نداند مخالفت با فرمان شما کردند چنانچه مصلحت می‌دانید بیان فرمایید آیا نظر مبارک رای مثبت دادن به ایشان بود؟ و کسانی که رای ندادند خلاف فرمان حضرتعالی که تهرات خلاف شرع هم هست عمل نمودند یا خیر؟ و خمینی در پاسخ نوشت: "... من تمام سعی خود را می‌نمایم... برای من شما و آقای محتشمی فرقی ندارد..."

دستور علنی خمینی به نمایندگان مجلس شورای اسلامی برای دادن رای اعتماد به محتشمی وزیر کشور کابینه موسوی اعتراض آشکار و نهان مخالفین محتشمی را علیه خمینی نیز برانگیخت. نمایندگان که در جلسه بررسی وزرای کابینه، جرات نکردند علیه نامه تأییدآمیز خمینی از محتشمی سخن بگویند، هملا باریختن ۱۵۶ رای مخالف، فتوای خمینی را زیر پا گذاشتند. خمینی دو هفته پیش در جریان درگیری پیرامون صدور رای اعتماد به موسوی و کابینه‌وی، نامه محرمانه‌ای به مجلس و هیات وزیران نوشت و در آن محتشمی را دوست قدیمی خود و از چهره‌های با "هوش سیاسی" جمهوری اسلامی خواند و از مجلس خواست که وی را از جمع وزرا کنار نگذارد. پیش از رای گیری نمایندگان هم جناح محتشمی در مجلس با تراثت نامه خمینی تبلیغ کردند که مخالفت با محتشمی، به معنی مخالفت با خمینی و "خلاف شرع" است. اختلاف بر سر تفسیر دوستی خمینی و محتشمی بالا گرفت و مخالفین بار سال نامه‌ای به

سرشماری عمومی کشاورزی

آن با ۲۷ هزار و ۷۶۶ به استان بوشهر تعلق دارد. شمار شرکت‌های رسمی و دولتی که فعالیت کشاورزی انجام می‌دهند ۳۵۲۶ واحد است که استان تهران با ۴۳۸۱ واحد بیشترین و استان بوشهر با ۱۸ واحد کمترین رقم را در اختیار دارند.

طبق توضیحات جمشیدی از مجموع خانوارهای سرشماری شده، ۲ میلیون ۴۴۰ هزار و ۴۲۶ بهره‌بردار دارای فعالیت زراعی هستند که ۷۴ درصد کل نیروی بهره‌بردار را دربر می‌گیرد و ۲۶ درصد بقیه در بخش‌های باغ داری، پرورش دام و ماکیان، زنبورداری و پرورش گل و گیاه، گرم‌ابریشم و ماسی توزیع شده‌اند. ارزیابی نخستین سرشماری نشان می‌دهد که مهاجرت روستائیان به شهرها و ویرانی روستاها طی سالهای اخیر شدت یافته است. بر اساس آمارگیری اخیر تنها در مشهد مرکز استان خراسان، از ۱۸۰ هزار و ۱۵۷ آبادی، یعنی بیش از یک سوم روستاهای منطقه خالی از سکنه است.

هادی سازی روابط با انگلستان

"سر دیوید پیرز" دستیار معاون وزارت امور خارجه انگلستان در امور خاورمیانه با مدیرکل سیاسی اروپای غربی وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی دیدار کرد. در روز پنجشنبه در پایان گفتگوهای ژنو متن یک بیانیه و یک طرح اجرایی برای هادی سازی روابط دو کشور با توافق طرفین انتشار یافت. در حاشیه گفتگوها، خرید یک نوع هواپیما آموزشی هاوک از انگلیس نیز مورد بررسی قرار گرفت.

در لندن دفتر شرکت هواپیمایی "بریتیش ایرویز" اعلام کرد پروازهای هواپیماهای این شرکت از زمستان سال جاری از سر گرفته خواهد شد. پروازهای "بریتیش ایرویز" به تهران از ۲۴ آذر سال ۶۳ قطع شده است.

نتایج نخستین طرح سرشماری عمومی کشاورزی از سوی رئیس مرکز آمار ایران در اختیار رسانه‌های گروهی قرار گرفت. بنابر اظهارات جمشیدی رئیس مرکز آمار ایران، نزدیک به ۲۹ درصد (سه میلیون و دویست هزار نفر) از یازده میلیون جمعیت شافل کشور در بخش کشاورزی اشتغال دارند. از این تعداد نیروی شافل، ۲ میلیون و ۹۵۰ تن مرد و ۲۵۰ هزار تن زن هستند.

بر اساس طرح سرشماری کشاورزی، ۲ میلیون و ۹۸۷ هزار و ۵۹۵ خانوار بهره‌بردار مورد شناسایی قرار گرفته‌اند که این تعداد حدود ۳ میلیون و ۳۰۰ هزار و ۱۸۱ واحد بهره‌بردار را برعهده دارند. بهره‌بردار در طرح به کشاورزانی که شخصاً مسئولیت فنی اقتصادی کشاورزی را انجام می‌دهند، اطلاق می‌شود. بیشترین تعداد خانوار بهره‌بردار با رقم ۳۸۱ هزار و ۷۲۵ متعلق به استان خراسان و کمترین

روز جمعه ۹ مهرماه در پی دیدار وزرای خارجه ایران و انگلیس در حاشیه برگزاری اجلاس سالانه مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک اعلام شد که دو کشور تصمیم گرفته‌اند روابط دیپلماتیک خود را از سرگیرند. مذاکرات ولایتی و جنفری‌ها و در نیویورک در چارچوب توافقی که در گفتگوهای مقدماتی هیات‌های سیاسی ایران و انگلیس در ژنو به عمل آمده بود، صورت گرفت.

گفتگوهای مقدماتی ژنو که در واقع ادامه مذاکرات ۱۵ روزه "دیویدردوی" فرستاده ویژه ناچر به تهران بود، روز دوشنبه آغاز شد و سه روز به طول انجامید. روز دوشنبه چهارم مهرماه یک هیات رسمی انگلیسی به سرپرستی

زنگه‌ها به صدادر آمدند

اول صبح شنبه، بهار شاداب و پر طراوت زندگی در نخستین زمزمه هادر پاییز طبیعت گل افشان شد. زنگ‌ها به صدادر آمدند و بیش از ۱۲ میلیون دانش‌آموز سال تحصیلی را آغاز کردند، همراه با اضطراب از آینده و افسوس برای همشاگردی‌هایی که در لیب آتش جنگ خاکستر شدند، هیچ شاخه‌گلی بر نیمکت‌های خالی، هطرو وجود آنان را جبران نمی‌کند.

لیست کتابهای غیر مجاز برای ارسال به خارج

ریاضیات، هندسه، فیزیک، شیمی و طراحی، جزوه‌های تعلیم زبان‌های خارجی و نقشه‌های جغرافیائی و اطلس‌ها در زمره "کتاب مجاز" بشمار می‌آیند و "کتاب گروهها و افراد محارب، کتب خطی و نایاب، کتب انست شده، لغت نامه دهخدا، معین، آریانپور (۵ جلدی)، دائرةالمعارف مصاحب" از جمله کتب غیر مجاز اعلام شده‌اند.

بر اساس بخشنامه جدید اداره کل مطبوعات و نشریات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی رژیم، "برای یک نوبت در سال، ارسال کتاب و نشریه به خارج تا ۱۵ هزار ریال آزاد شد". در این بخشنامه همچنین لیست کتب مجاز و غیر مجاز اعلام شده است. طبق این بخشنامه جدید، قرآن - مشروط بر اینکه بهای "هدیه" آن از ۱۵ هزار ریال بیشتر نباشد - جزوه‌های درسی مانند

ژاپن محدودیت واردات نفت ایران را لغو می‌کند

تعیین شده از جمهوری اسلامی نفت خریداری کنند. رویترز گزارش می‌دهد که منابع صنعت نفت ژاپن اعلام کرده‌اند که سیاست آمریکا در ماه‌های اخیر در قبال ایران رو به تغییر بوده است و این امر به وزارت بازرگانی خارجی و صنعت ژاپن امکان داده تا موضع خود را تغییر دهد. به گفته مسئولین صنعت نفت ژاپن دولت ژاپن پیش از لغو محدودیت با آمریکا تماس گرفته است.

به گزارش خبرگزاری رویترز، دولت ژاپن محدودیت‌هایی را که برای واردات نفت ایران برقرار کرده بود از اول ماه اکتبر (۹ مهرماه) لغو میکند. گزارش رویترز سوی وزارت بازرگانی خارجی و صنعت ژاپن (میتی) تأیید شده است. دولت ژاپن در زمستان سال گذشته در پی درخواست آمریکا مبنی بر تغییر در سیاستهای اقتصادی با ایران، برای واردات نفت سقف ۲۰۰ هزار بشکه‌ای تعیین کرده بود و شرکت‌های ژاپنی نمی‌توانستند حتی با بهای ارزان نیز بیش از سقف

کشور دارد. وی آنگاه این سؤال را مطرح نمود که "پس بقیه نیازهای کشور را از کجا تأمین کنیم؟" - "در هفته بانگداری اسلامی همچنین میزان بودجه نظامی کشور در دوران صلح - تنها بخش ارزی آن - معادل ۳ میلیارد دلار در سال اعلام شد. باید خاطر نشان کرد که بنا به اعتراضات سابق خود مسئولین رژیم، میزان بیکاری کشور بیش از ۲ میلیون نفری است که مشاور صنعتی نخست وزیر ادغامی کند.

چند فقره از دزدیهای کلان در جمهوری اسلامی

از میان ۲/۷ میلیون واحد تولیدی توزیعی و خدماتی، ۱/۱ میلیون واحد طی سال گذشته با همکاری ارگانهای دولتی از جمله وزارت صنایع، سنگین، سپاه، وزارت مسکن و شهرسازی، نخست‌وزیری، وزارت درمان و بهداشت دزدیهای کلانی انجام داده‌اند. هفتگه گذشته کلیات چند فقره از این دزدیها در مطبوعات انعکاس یافت. به‌ترتیب:

۱ - پرونده سوء استفاده از مجوزهای سپاه پاسداران که توسط افرادی از بخش خصوصی با کمک افرادی از سپاه پاسداران انجام شده است.

۲ - پرونده کانون صندوق‌های قرض‌الحسنه اصفهان مبنی بر - نگهداری ۴۹۰۰ دستگاه بخاری گازی که باعث افزایش قیمت آن از ۴ هزار تومان به ۱۲ هزار تومان شد. - احتکار ۵۰۰ بند کافذ (سمیه استان اصفهان سالانه ۲۵۰۰ بندا است) - احتکار ۱۵ هزار بیل کشاورزی و ۲۲۰ کارتن خودکار بیک و ۵۰۰ روتن و روتون

۳ - پرونده شرکت دارویی کل کشور که در انبارهای آن ۳۷ میلیون عدد قرص، ۳/۲ میلیون عدد قطره و ۲/۲ میلیون شیشه شربت دیجیتال، ۲ میلیون عدد سرم خوراکی نگهداری شده بود.

۴ - همکاری یکی از بنیادها با یک شرکت دولتی دیگر برای فروش ۳۰ هزار عدد دیسک صفحه کلاچ و بلبرینگ

۵ - شرکت داد و وابسته به نخست‌وزیری با همکاری شرکت سایپا ۳۴ هزار دستگاه رنو را توسط دلال‌های این دو شرکت با چندین برابر نرخ رسمی به بازار عرضه کرده است.

۶ - شرکت فولکس ماشین طی قرار داد ارزی - ریالی با سایپا، تعداد ۴۵۰۰ دستگاه اتومبیل رنو برای فروش آزاد تحویل گرفته است.

۷ - یکی از شرکتهای ساختمانی وابسته به وزارت مسکن و شهرسازی در مقابل تحویل چندین دستگاه آپارتمان، تعدادی رنو از شرکت سایپا دریافت کرده است. این آپارتمان‌ها در اختیار وابستگان مدیریت شرکت قرار گرفته است. مدیر شرکت از منصوبین بهزاد نبوی است. پرونده "شرکت بازرگانی کیش"، "ستاد جذب و هدایت کمک‌های مردمی"، "بنیاد خانواده شهدا"، و... مشتقی نمونه از دزد بازار جمهوری اسلامی است. ارزیابی همین چند فقره دزدی طرح شده، نشان می‌دهد که ریشه همه اختلاس‌ها به سران رژیم و وابستگان آنان ختم می‌شود.

بانک جهانی و صندوق بین المللی پول:

ابزار غارتگری و ستم در کشورهای جهان سوم

در روز پنجشنبه هفته گذشته ۲۹ سپتامبر کنگره سه روزه بانک جهانی و صندوق بین المللی پول در برلین فدربی، به کار خود پایان داد. اگرچه رؤسای این دو نهاد فارتگر، پس از پایان کنگره، بیان کار آن را مثبت توصیف کردند، اما واقعیت این است که هر دو طرف، چه طلبکاران و چه بدهکاران، بدون هیچگونه دستاورد مشخصی کنگره را ترک کردند طلبکاران و بهزیان مشخصتر کشورهای امپریالیستی به سرکردگی آمریکا، در کنگره بر روی پس گرفتن طلبهای خود از کشورهای مقروض، که عمدتاً از جهان سومند، اصرار ورزیدند، اما به نتیجه معینی نرسیدند؛ بدهکاران آه در بساط نداشتند. کشورهای مقروض هم در مقابل کمترین خواسته‌شان این بود که بهره‌ها کاهش یابد و بر مهلت بازپرداخت وامها افزوده شود. این خواسته‌ها نیز به جایی نرسید. کنگره مساله‌ای را حل نکرد و تنها توانست ابعاد مساله را همانتر سازد.

بدهی‌های کشورهای جهان سوم به کشورهای امپریالیستی مدام در حال افزایش است. در سال ۱۹۸۲ کشورهای جهان سوم ۳۸۱ میلیارد دلار بدهکار بودند و اکنون بدهی آنها به ۱۲۴۵ میلیارد دلار

رسیده است. افزایش بدهی‌ها به معنی فقر و فاقه بیشتر است. در دهه ۸۰ درآمد سرانه ۱۷ کشور جهان سوم که از همه مقروض‌ترند، بطور متوسط ۱۵ درصد کاهش یافته است. این رقم برای کشورهای آفریقای مرکزی ۲۵ درصد است. در این کشورها سرمایه‌گذاری یک سیر نزولی را طی می‌کند و به‌طور متوسط هر سال ۴/۸ درصد کمتر از سال قبل است بیکاری در برخی مناطق ۲۵ تا ۴۰ درصد نیروی آماده به کار را شامل می‌شود.

قرض‌ها افزایش می‌یابند فیدل کاسترو در سال ۱۹۸۵ وضعیت انفجاری کشورهای مقروض آمریکای لاتین را چنین توصیف کرد: "یامساله این قرضها حل می‌شود و بصران اقتصادی بر طرف می‌گردد و یا این که آمریکای لاتین شاهد یک انفجار اجتماعی خواهد بود. اگر از من در مورد نوع این انفجار پرسید خواهیم گفت: این انفجار به یک برآمد همومی انقلابی تبدیل خواهد شد." چنین وضعیتی "دور اندیشان" جهان امپریالیستی را به فکر واداشته است. کیسینجر وزیر اسبق خارجه آمریکا سه سال پیش در این رابطه تاکید کرد: "دیواری که از قرض‌ها

بناشده است، دیر یا زود فرو خواهد ریخت. بحرانهای سیاسی و خیزشهای اجتماعی در کشورهای مقروض، اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌آیند."

سرمداران بانک جهانی و صندوق بین المللی پول در کنگره برلین فدربی، به کشورهای مقروض توصیه کردند برای این که بتوانند بدهی‌هایشان را بازپرداخت کنند، بر میزان صادراتشان بیفزایند. این توصیه اگر بخواهد جامه عمل پوشد، در گام نخست با مقاومت خود توصیه‌کنندگان مواجه خواهد شد. هر ساله کسری موازنه در مبادلات خارجی کشورهای جهان سوم به‌طور متوسط حدود ۱۰ درصد کاهش می‌یابد. کشورهای امپریالیستی مدام در زمینه مبادلات بازرگانی سیاستهای ناهادلان‌تری را به کشورهای جهان سوم تحمیل می‌کنند و از این رو توصیه "افزایش صادرات را اگر بخواهیم جدی بگیریم، تنها معنی واقعی آن این است که کشورهای مقروض باید به امپریالیستها میدان دهند تا هست و نیست آنها را هارت کنند و بر روی تمام منابع طبیعی آنها چنگ بیندازند.

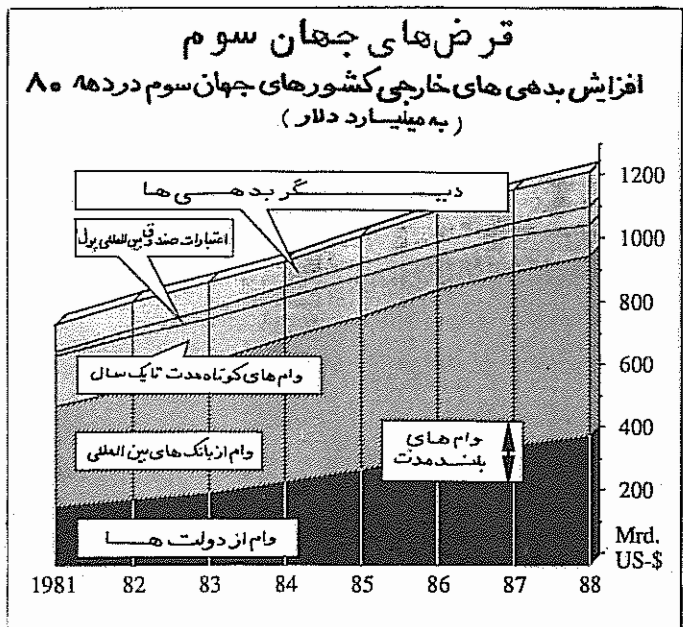
بانک جهانی و صندوق بین المللی پول سالهاست که به بهانه کمک به بهبود اوضاع اقتصادی کشورهای عقب مانده، الگوهای اقتصادی ویژه‌ای را به آنها تحمیل می‌کنند که هدف آنها صرفاً تامین منافع سرمایه بین المللی و سرمایه وابسته داخلی است. آنها برای فارتگری بیشتر همواره راه تقویت ارتجاع و دیکتاتوری در کشورهای تحت سلطه را پیش می‌گیرند. در شیلی دولت آنده از دریافت اعتبار از بانک جهانی محروم شد. اما وقتی که پینوشه بر سرکار آمد بانک جهانی و صندوق بین المللی پول با تمهاتی که کمک رژیم کودتا شافتند تا جای پای پینوشه و در واقع جای پای خود را در شیلی محکم کنند. این یک نمونه استثنائی نیست. در اکثر کشورهای جهان سوم می‌توان آشکارا شاهد رابطه تنگاتنگ ارتجاع و "کمک‌های دریافتی" از بانک جهانی و صندوق

بین المللی پول بود. بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، به مثابه "بانک کارگشایی" عمل نمی‌کنند. آنها وام می‌دهند، مشخص می‌کنند که وام چگونه باید مصرف شود و اگر پای تولید در میان باشد از کجا تکنولوژی وارد شود.

وام که داده میشود بلافاصله متناسب با حجم آن صندوق بین المللی پول به کشور وام‌گیرنده فشار وارد می‌آورد که نرخ پول خود را در برابر ارزهای قوی بین المللی کاهش دهد. در سال ۱۹۸۰ صندوق بین المللی پول شرط پرداخت وام به ترکیه را کاهش بهای لیر ترک قرار داد. دولت ترکیه برای گرفتن وام ۳۵ درصد ارزش لیر را کاهش داد و نتیجه این که بین ۳۵ تا ۱۷۵ درصد بر قیمت کالاها و خدمات مصرفی در ترکیه افزوده شد.

در کنگره برلین فدربی گفته شد که بانک جهانی در کشورهای سوم دست به سرمایه‌گذاری‌هایی خواهد زد که بر حجم صادرات این کشورها بیفزاید و واردات آنها را کاهش دهد. این سخن، سخن تازه‌ای نیست. اکثر قریب به اتفاق سرمایه‌گذاری‌های بانک جهانی نتیجه عکس بخشیده‌اند. در سودان وقتی که کارخانه شکر تاسیس شد به کمک وام بانک جهانی به کار افتاد، مشخص شد که قیمت شکر تولیدی در این کارخانه چندین برابر شکر وارداتی است. نتیجتاً کارخانه تعطیل شد و سرمایه هنگفتی بر باریافت وامها تنها بدین طریق بر باد نمی‌رود. در اکثر موارد وامها یا صرفاً لوکس و یا صرف تسلیحات می‌شوند. بخشی از وامهای دریافت شده نیز طبیعتاً از حساب شخصی دیکتاتورهای حاکم در جهان سوم سر در می‌آورند.

همچنان که در گفته کاسترو دیدیم بدهی‌های کشورهای جهان سوم به بانک جهانی و صندوق بین المللی پول ممکن است منشاء خیزشهای عظیم اجتماعی در این کشورها باشد. این وجه عام مساله و این نکته که ممکن است در دوره "بازسازی" جمهوری اسلامی نیز بایانگ جهانی سرو کار پیدا کند، می‌طلبد که به سیاست‌های بانک جهانی و صندوق بین المللی پول توجه ویژه‌ای داشته باشیم و این سیاستها را دقیقاً پیگیری کنیم.

برخی اطلاعات فرهنگنامه‌ای در مورد:

بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول

هیات اجرایی است که در بالای سر آن هیات مدیران قرار دارد. رئیس بانک جهانی طبق اساسنامه می‌بایست از طرف هیات اجرایی برگزیده شود ولی تاکنون روال کار چنین بوده، که رئیس جمهور آمریکا، رئیس بانک را انتخاب می‌کرده است. این نحوه سازماندهی که بنیاد آن "سرمایه بیشتر، حق رای بیشتر" است،

آمریکا و دیگر کشورهای همدمه امپریالیستی را به اختیاردار مطلق امور بانک جهانی تبدیل کرده است. بانک جهانی خود را از

سه منبع تامین می‌کند: ۱ - اعتباراتی که از جانب دولت‌ها در اختیار بانک قرار می‌گیرد، ۲ - اعتبارات بانکهای مرکزی کشورهای، ۳ - دیگر بانکها و موسسات همدمه پولی و اعتباری.

صندوق بین‌المللی پول

صندوق بین‌المللی پول که اکنون در آن ۱۵۱ کشور عضویت دارند، همچون بانک جهانی، در سال ۱۹۴۴ بر مبنای قرارداد "برتون وودز" تشکیل شد. هدف از تشکیل این صندوق "تنظیم و تسهیل تبدیل ارزهای جهانی" و در واقع تثبیت سیطره دلار بود. تشکیلات این صندوق همچون تشکیلات بانک جهانی است. پس از یک دوره رقابت بین آمریکا و انگلیس، آمریکا به نیروی فائده در صندوق بین‌المللی پول تبدیل شد. بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول، به موازات هم‌دیگر عمل کرده و مکمل هم محسوب میشوند. در تقسیم کار

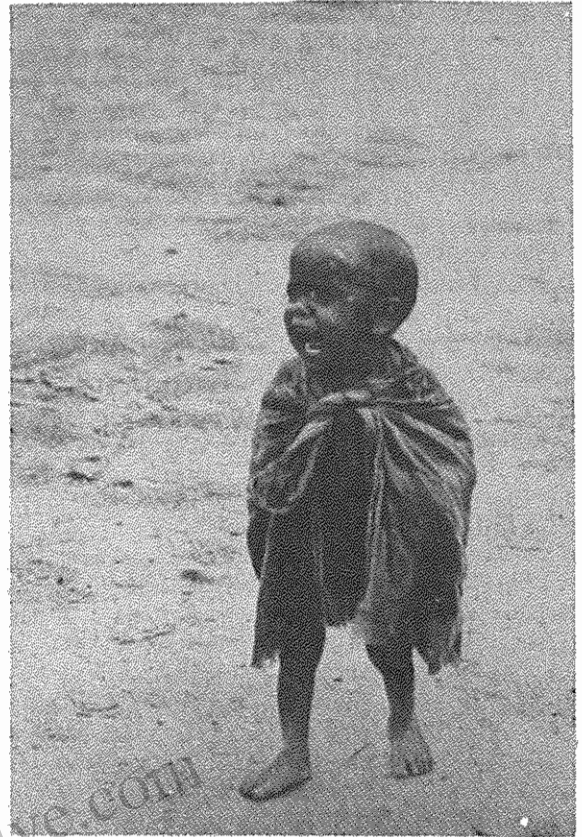
بین این دو، تنظیم سیاستهای ارزی برعهده صندوق بین‌المللی پول است. بانک جهانی به کشورهای مقروض سیاستهای اقتصادی خود را دیکته می‌کند و صندوق بین‌المللی پول بر مبنای این سیاستها، بر سر نوشت پول این کشورها حاکم شده و سیاست ارزی باب طبع کشورهای امپریالیستی را به کشورهای وابسته و بدهکار، تحمیل می‌کند.

بانک جهانی

بانک جهانی که عنوان رسمی آن "بانک بین‌المللی برای بازسازی و پیشرفت" است، در سال ۱۹۴۴ تاسیس شد. در اساسنامه این بانک قید شده بود که مرکز بانک در کشوری خواهد بود که در آن بالاترین سرمایه‌گذاری را دارد. از همین روز ابتدا مرکز بانک جهانی در واشینگتن پایتخت ایالات متحده آمریکا، قرار داشته است. بانک جهانی در آغاز هدف خود را کمک به بازسازی اروپا در دوره پس از جنگ، اعلام کرده بود. پس از این که وظیفه تحکیم سیطره امپریالیسم آمریکا در اروپای سرمایه‌داری برعهده "طرح مارشال" نهاده شد، بانک جهانی هدف خود را سیطره بیشتر بر "جهان سوم" قرار داد.

"بانک جهانی" بر مبنای اساسنامه مصوب دسامبر ۱۹۴۷ یکی از نهادهایی وابسته به سازمان ملل متحد محسوب می‌شود. اما در واقعیت امر، بانک جهانی کاملاً مستقل از سازمان ملل متحد است و سیاستهای خود را، خود تنظیم می‌کند. اصل پایه‌ای در نحوه تصمیم‌گیری در سازمان ملل "هرکشوری، یک رای" است. اما در بانک جهانی هرکشوری که سرمایه بیشتری داشته باشد، از حق رای بیشتری برخوردار است. بر این مبنای ۲۱ درصد آرایه آمریکا، ۷/۵۷ درصد به انگلستان، ۴/۸۱ درصد به آلمان فدرال، ۴/۸۵ درصد به فرانسه و ۴/۷۹ درصد به ژاپن تعلق دارد. (آمار سال ۱۹۸۲)

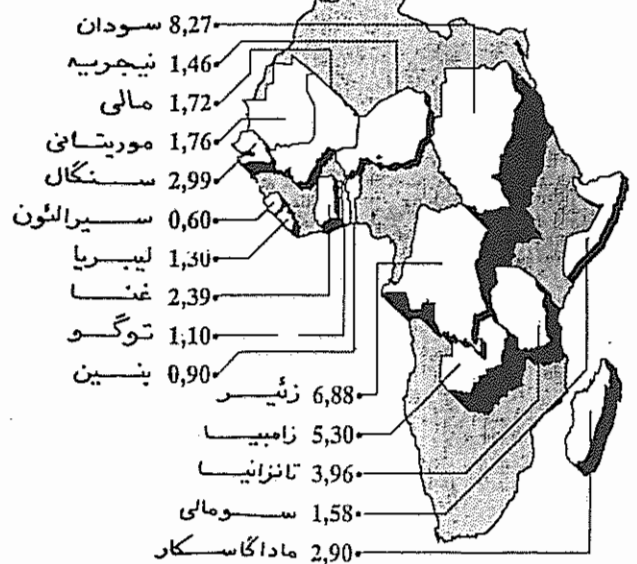
بانک جهانی در آغاز دارای ۴۴ عضو بود. اکنون ۱۴۲ کشور در این بانک عضویت دارند. اتحاد شوروی، لهستان، چکسلواکی و کوبا به ترتیب در سالهای ۱۹۴۷، ۱۹۵۵، ۱۹۵۴ و ۱۹۶۵ از عضویت در بانک جهانی کناره گرفتند. در بانک جهانی، بالاترین ارگان تصمیم‌گیرنده نه مجمع عمومی نمایندگان کشورهای عضو، بلکه

آفریقا گرسنه است و گرسنگی در آفریقا با قرضهای کشورهای آفریقایی به کشورهای امپریالیستی رابطه مستقیمی دارد. ارقام نسبت به وامهای کشورهای آمریکای لاتین چندان درشت نیستند، به درشتی این ارقام هنگامی پی می‌بریم که توجه داشته باشیم در مواردی از کل تولید اجتماعی سالانه در کشور مقروض فراتر می‌روند.

آفریقای مقروض

(۱۹۶۵ به میلیارد دلار)

عاقلانه‌ترین کار، انقلاب است

مصاحبه نشریه "جهان سوم" با "ریگاردو ریبر" نماینده جبهه رهایی بخش ملی فارابوندو
مارتی و جبهه دمکراتیک انقلابی السالوادور

فارابوندومارتی و جبهه دموکراتیک انقلابی در السالوادور را در هم بشکنند. اما هلی رشم قدرت‌گیری نیروهای انقلابی، در کوتاه مدت نمی‌توان انتظار پیروزی را داشت. شما در چنین وضعیتی چه هدفی را پی می‌گیرید؟ آیا برای پایان یافتن جنگ یعنی دستیابی به یک راه حل سیاسی مبارزه می‌کنید؟ راه ملی که شرایط دموکراتیکی را برای پیشبرد مبارزه به شکل سیاسی فراهم خواهد کرد، اما به معنی انتقال قدرت به نیروهای انقلابی نیست. وی این که مبارزه مسلمانان را تا رسیدن به پیروزی ادامه می‌دهید؟

از ریبر: ما به تجربه آموخته‌ایم که پیشرفت‌هایمان در هرصه مبارزه سیاسی در هرصه دیپلماتیک، در زمینه سیاست اتحادها، در جنبش توده‌ای و در مبارزه برای مذاکره، رابطه مستقیمی با پیشرفت‌هایمان در زمینه نظامی دارد. ما متناسب با قدرت نظامی‌مان است که یک قدرت دوم و یک آلترناتیو محسوب می‌شویم. براساس قدرت نظامی‌مان است که امکانات نوینی برای دیگر اشکال مبارزه و از جمله سیاست توافق ملی و حل منازعات از طریق مذاکره پدید می‌آید. ویتنام برای دستیابی به پیروزی، چند دهه رزمید. نیکاراگوئه علاوه از ۱۹۷۹ تاکنون در مبارزه است و امروزه اساسا به پیروزی دست یافته است. ما در السالوادور علیه امپریالیسم و علیه امکانات آن برای پیشبرد این جنگ نامنظم (علیه استراتژی، علیه تکنولوژی و دیگر امکانات آن) می‌رزمیم. منطقا، با شرایطی که مبارزه در آن پیش می‌رود، رزم ما حادثر و مشککتر است. با این وجود، عاقلانه‌ترین کاری که ما می‌توانیم بکنیم، انقلاب است. آنجایی که به عنوان مثال در السالوادور، می‌خواهند به ما بقبولاندند که یک مشی فرمیستی، یک مشی درازمدت مسالمت‌آمیز، عاقلانه‌تر است، به خطا می‌روند. تاریخ - هم

قرارداد سایوا از چارچوبه اسکونیپولاس هم فراتر رود. علت آن آشکارا به موازنه توا برمی‌گردد. ساندنیستها به لحاظ سیاسی و نظامی در موقعیت مناسبتری قرار داشتند. فقدان اراده سیاسی حکومت السالوادور، برای این که به الزامات قرارداد دوم اسکونیپولاس عمل کند، در رابطه مستقیم با موازنه نظامی‌ای قرار دارد که تاکنون مشخصه مبارزه در السالوادور بوده است. تغییر این موازنه به نفع ما شرط ضروری و اجتناب‌ناپذیر مجبور کردن رژیم به مذاکره و ممانعت از مداخله مستقیم ایالات متحده است. جبهه فارابوندومارتی در همان حال که بر شتاب مبارزه سیاسی و نظامی می‌افزاید، مبارزه برای گنگگو و مذاکره را شدت می‌بخشد.

سئوال: آیا قرارداد منعقد شده امکاناتی را برای تثبیت انقلاب ساندنیستی فراهم می‌کند؟ این امر چه تاثیری بر روی مبارزه شما دارد؟

از ریبر: جنبش‌رهایی بخش در السالوادور، سالهاست که سنگر مقدم دفاع از نیکاراگوئه آزاد است، چرا که این جنبش جلوی تجاوز ارتش السالوادور علیه خلق برادر در نیکاراگوئه را می‌گیرد. اکنون انقلاب ساندنیستی در مرحله گذار از دوره در هم شکستن تجاوز و دوره مقابله با محاصره اقتصادی و بازسازی کشور به عنوان یک وظیفه محتم است. در این شرایط ضروری است بر شدت مبارزه‌ای که شعار آن "نیکاراگوئه باید زنده بماند!" است، بیفزاییم.

آیا بهترین شرط بقای نیکاراگوئه، پیروزی انقلاب در السالوادور نیست؟ از این نظر شعار مرحله‌ای ما چنین است: نیکاراگوئه باید زنده بماند، السالوادور باید پیروز شود!

سئوال: جنگ در السالوادور حدودا هشت سال است که ادامه دارد. در طی این مدت امپریالیسم آمریکا نتوانست مقاومت جبهه رهایی بخش ملی

این شواهد است که می‌توان گفت امپریالیسم آمریکای شمالی می‌خواهد راهی را که در بالا بدان اشاره شد، پیش‌گیرد.

آیا مبارزه مسلمانان جنبش‌های رهایی بخش به‌علاوه بالا گرفتن تشنجات بین‌المللی نمی‌شود؟ آیا منازعات مسلمانان به‌علاوه مداخله‌گری آمریکا نمی‌شوند و از این طریق خطر پدید آمدن بصرانی را در بر ندارند که ممکن است منجر به یک جنگ اتمی شود؟ بدین لحاظ آیا به مراتب بهتر نیست برای حل سیاسی منازعات مبارزه شود؟

از ریبر: بدیهی است که جبهه فارابوندومارتی در السالوادور نه دارای سلاح‌های اتمی است و نه تصمیم دارد صاحب سلاح اتمی شود و چنین سلاحی را به کار گیرد. به همینسان ما نه تصمیم داریم به آمریکا حمله کنیم و نه به کشور دیگری.

ما خواهان آنیم که مستشاران نظامی خارجی از السالوادور بیرون روند، کمک‌های نظامی و مالی که ادامه جنگ را ممکن می‌سازند، قطع شوند و به صدور اسلحه از خارج پایان داده شود. ما تمهیداتی را پیشنهاد کرده‌ایم که رعایت این نکات از هر دو طرف، از سوی جهانیان قابل کنترل باشد.

سئوال: به نظر تو آنچه که باعث رسیدن به قرارداد اسکونیپولاس شد، چیست؟ علت آن شکست سیاست مداخله‌جویانه آمریکا، آمادگی ساندنیستها برای مصالحه و یا قدرت آنها نبود؟ و یا این نبود که همه به این نتیجه رسیدند، منازعات راه حل نظامی ندارد؟

از ریبر: روند اسکونیپولاس ۲ در ۱۱ ماهه گذشته به روشنی نشان داده است که نباید گفت یا راه حل سیاسی یا راه حل نظامی. این دو آلترناتیو یکدیگر نیستند. انقلاب باید به حد کافی توام گرفته باشد، تا ایالات متحده را به پذیرش صلح و یک راه حل سیاسی، مجبور کند. انقلاب ساندنیستی توانست از اسکونیپولاس بهره برد و بعدا با

مصاحبه زیر را نشریه "جهان سوم" با "ریگاردو ریبر" نماینده جبهه رهایی بخش ملی فارابوندومارتی

(اف.ام.ال.بان.) و جبهه دموکراتیک انقلابی السالوادور (اف.دی.آر.) به عمل آورده است. متن این مصاحبه در شماره سپتامبر ۱۹۸۸ ماهنامه "السالوادور رپورت" تجدید چاپ شده و ما آن را از این ماهنامه برگزفته‌ایم. در مصاحبه، از موقعیت انقلاب در نیکاراگوئه و در السالوادور توصیف موجز و دقیقی به عمل می‌آید. در مصاحبه به قرارداد اسکونیپولاس اشاره می‌شود که منظور از آن قرارداد صلح در آمریکای مرکزی است که رئیس جمهور کوستاریکا مبتکر طرح آن در سال گذشته بود.

دو نکته مهم در مصاحبه یکی رابطه بین صلح و تشنج‌زدایی بین‌المللی و روند انقلاب در یک کشور و دیگری مراحل پیشرفت فرآیند انقلاب از نظر کمونیست‌های السالوادوری است.

سئوال: همپای تشنج‌زدایی بین ایالات متحده آمریکا و اتحاد شوروی، که مظهر بارز آن توافق بر سر برچیدن موشک‌های برد متوسط است، تلاش برای پایان دادن به منازعات منطقه‌ای شدت گرفته است. در این رابطه می‌توان مقدم بر همه به افغانستان، آنگولا، کامپوچیا، و حتی به آمریکای مرکزی اشاره کرد. آیا به نظر تو این دوروندبام مرتبطند؟

از ریبر: پیشرفت‌هایی که در جهت تشنج‌زدایی در جهان سوم حاصل می‌شوند، بسیار مهم و مثبتند. باید فشار جهانی برای حل سیاسی منازعات در هرصه بین‌المللی جهانی، تشدید شود. اما هنوز باید مشخص شود که آیا ایالات متحده آماده‌است در این جهت گام‌های موثری بردارد یا نه. ممکن است آمریکا بکوشد تشنج‌زدایی را صرفا به رابطه با اتحاد شوروی محدود کند و در همان حال بر شدت تحا و زگری‌هایش علیه کشورهای انقلابی و جنبش‌های رهایی‌بخش در جهان سوم، بیفزاید. پنتاگون بودجه بیشتری به تولید سلاح‌های قراردادی (غیر اتمی) اختصاص داده و آشکارا مدافع تشدید جنگ کثیفی است که امروزه بر آن "استراتژی منازعاتی با شدت کمتر" نام نهاده‌اند. بر مبنای

السالوادور - زنی در ماتم شوهرش می‌گریه. شوهر او را همراه با ۹ نفر دیگر در یورش دو هفته پیش به روستای سان سباستیان در ۵۰ کیلومتری شرق سان سالوادور کشتند. مزدوران رژیم دوارته برای انتقام‌گیری از اهالی این روستا که از جبهه آزادی‌بخش فارابوندو مارتی طرفداری می‌کنند، به ده یورش آوردند، همه اهالی را در کلیسا جمع کردند، اسم ۱۰ نفر را از روی یک لیست خواندند و آنها را با خود بردند. اندکی بعد صدای شلیک ممتد گلوله و بعد انفجار چند نارنجک آمد. هر ده نفر را کشته بودند. سه نفر از آنها زنده بود.

این جنایتکاری‌ها نشان دهنده هراس رژیم السالوادور از حملات بی‌امان انقلابیون مسلح در هفته‌های اخیر است.

نداشته‌ایم. بدینسان انقلاب امکان یافته است که پایه حمایتی اجتماعی خود را گسترش دهد. انقلاب از این طریق ضعیف نشده و حتی برعکس، بسی بر قدرت آن افزوده می‌شود.

برای ما رادیکال بودن و یا منعطف بودن برنامه حکومتی آینده در درجه اول اهمیت نیست. آنچه که برای ما بیش از هر چیز مهم است خلع قدرت موثر از الیگارشی وابسته به امپریالیسم و نشان دادن یک قدرت دموکراتیک خلقی به جای آن است. از این جهت مبارزه آزادی‌بخش در السالوادور چشم‌انداز روشنی در برابر خود دارد و پیروزی آن چندان دیر نخواهد پایید.

ائتلاف قرار نمی‌دهیم. متحدین انقلاب، پایه اجتماعی و سیاسی جنگ انقلابی خلق را تشکیل می‌دهند. امروزه نسبت به دوره آغاز نبرد، شمار آن نیروهایی که با ما در برخی نکات هم نظرند، افزایش یافته است. طولانی شدن جنگ - که ایالات متحده آن را موفقیت خود می‌داند - به ضرر خود آمریکا تمام شده است. آمریکا می‌خواست انقلاب را منزوی کند، اما خود منزوی شد.

ما یک پلاتفرم حداقل ارائه داده‌ایم که در آن خواست ناسیونالیست‌ها و خواست نیروهای غیرانقلابی اما طالب صلح را هم منظور کرده‌ایم. حتی آن کسانی را که قبلاً با ضدانقلاب همکاری داشته‌اند، از نظر دور

قراره را رویهم بریزیم و بخواهیم از وضعیت آنها به یک قاعده برسیم بهتر است از روشی استفاده کنیم که ما را بیشتر به واقعیت نزدیک می‌کند. این روش همانا "تحلیل مشخص از شرایط مشخص" است. ما بر همین مبنا می‌گوییم امروزه که در اواخر دهه هشتاد بسر می‌بریم وضعیت مساعدتری نسبت به گذشته داریم. امکانات بین المللی و سيعتر و جو بین المللی بازتر از آن هنگامی است که کوبا و ویتنام به پیروزی دست یافتند.

امادر مورد دروندانقلاب در السالوادور؛ در اینجا ما باید روند انقلاب سوسیالیستی مواجهیم که نخست در یک مرحله انقلاب دموکراتیک با خصایص ضدالیگارش و ضد امپریالیستی، جریان می‌یابد. همینبت این روند چنین است و ما بر مبنای آرمانها و آرزوهایمان چیزی را بدان القا نمی‌کنیم.

بر مبنای مرحله کنونی انقلاب ما ضرورتاً سیاسی را پیش گرفته‌ایم که آماج آن یک اقتصاد مختلط، پلورالیسم سیاسی و عدم تعهد در زمینه سیاست خارجی است. ما در زمینه برنامه و آماج حکومتی بسیار با انعطاف برخورد می‌کنیم. ترکیب حکومت موقت پیشنهادی ما طیف وسیعی را در بر می‌گیرد. چنین حکومتی باید بازتاب دهنده یک توافق ملی باشد، توافق برسر این که جنگ پایان یابد، دخالت آمریکا متوقف شده و جلوی طولانی شدن درگیری‌ها گرفته شود. ما هیچ نیرویی را که با این هدفهای بلاواسطه حداقل توافق داشته باشد، خارج از دایره اتحاد و

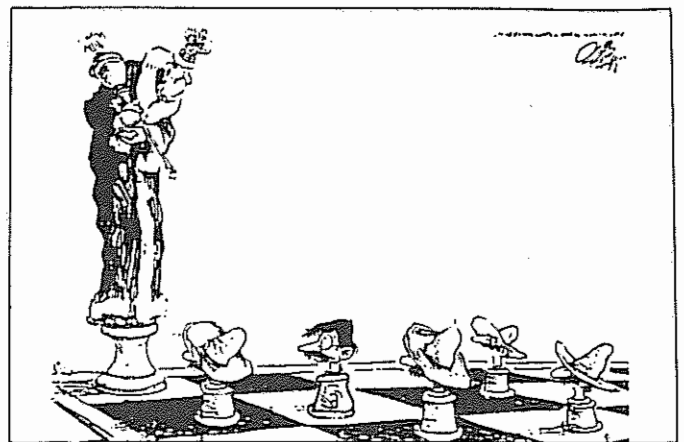
تاریخ ما و هم تاریخ شما - حق را به ما می‌دهد.

سئوال: همانگونه که نمونه نیکاراگوئه نشان می‌دهد، به دلیل موقعیت جغرافیایی، عقب ماندگی و شرایط اقتصاد جهانی، ژرفش انقلاب در جهت سوسیالیسم با دشواری مواجه می‌شود. وضعیت کشورهای دارای سمت گیری سوسیالیستی و یا سوسیالیستی نظیر افغانستان، آنگولا، موزامبیک، کامبوچیا و ویتنام نیز نشان دهنده این مشکل است. درک این مساله چه تاثیراتی بر روی برداشت شما از انقلاب در کشورتان به جا می‌گذارد؟

مثلاً تاثیر آن بر روی سیاست اتحادهای شما در سطح داخل و در سطح بین المللی چیست؟ بر همین مبنا روند انقلاب باید از چه مراحل عبور کند؟

از ریه‌ها: بعضی وقتها به نظر می‌رسد اهالی هر قاره‌ای از پشت سینک ویژه خود، به جهان می‌نگرند. ما خود از منظر آمریکای لاتین، جهان را کمی تیره و تارتر می‌بینیم.

با این وجود به اعتقاد ما این امپریالیسم است که رو به تمقرا می‌رود و مدام منزوی تر شده و بیشتر در موقعیت دفاعی قرار می‌گیرد. این روند هم یک گرایش عمومی است (در این رابطه کافی است نگاهی به نقشه سیاسی جهان پس از جنگ جهانی دوم بینکنید) و هم در وضعیت‌های مشخص نمود می‌یابد (به عنوان مثال سیاست خارجی تجاوزکارانه دولت ریگان چه دستاوردهایی داشت؟) به جای این که چند کشور از چند

پیاده‌ها شاه را مات کرده‌اند

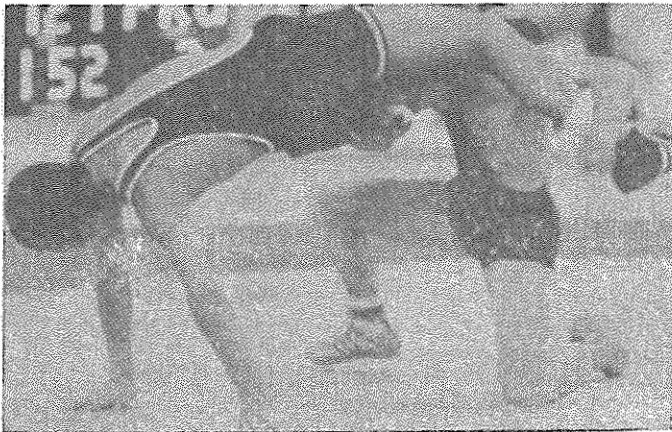
المپیک:

زیبایی و توانایی

شادمانی و حسرت

روزیکنشبه دوم اکتبر بازیهای المپیک تابستانی به پایان رسید. در طی قریب دو هفته ورزشکاران کشورهای مختلف کوشیدند بیشترین قدرت جسمی و روحی خویش را به ظهور رسانند. رقابتهای بس فشرده برای کسب مدال و برتری صحنه‌های شور انگیزی از توانایی و زیبایی را متجلی ساخت. شادمانی پیروزی و اندوه، ناکامی اجزای مهم پیوسته این رقابتهای بودند. در کنار رقابتهای ورزشکاران کشورهای مختلف در هر رشته معینی، همیشه مسابقه دیرینه‌ای بین کشورها برای کسب رده‌های بالاتر در مجموع مدال‌ها وجود داشته است. شاخص‌ترین و مورد توجه‌ترین رقابت‌ها در این عرصه دورهای اخیر بازیهای المپیک بین اتحاد شوروی و آمریکا در جریان بوده است. در المپیک‌های مسکو و لس‌آنجلس این رقابت‌ها با وقفه مواجهه شد. المپیک سنول شاهد پیروزی و دور از دسترس قرار گرفتن اتحاد شوروی و شکست آمریکا در مقابل قدرتی دیگر، آلمان دموکراتیک بود. در زیر جدول رده‌بندی‌ها و صحنه‌هایی از بیست و چهارمین بازیهای المپیک را ملاحظه می‌کنید:

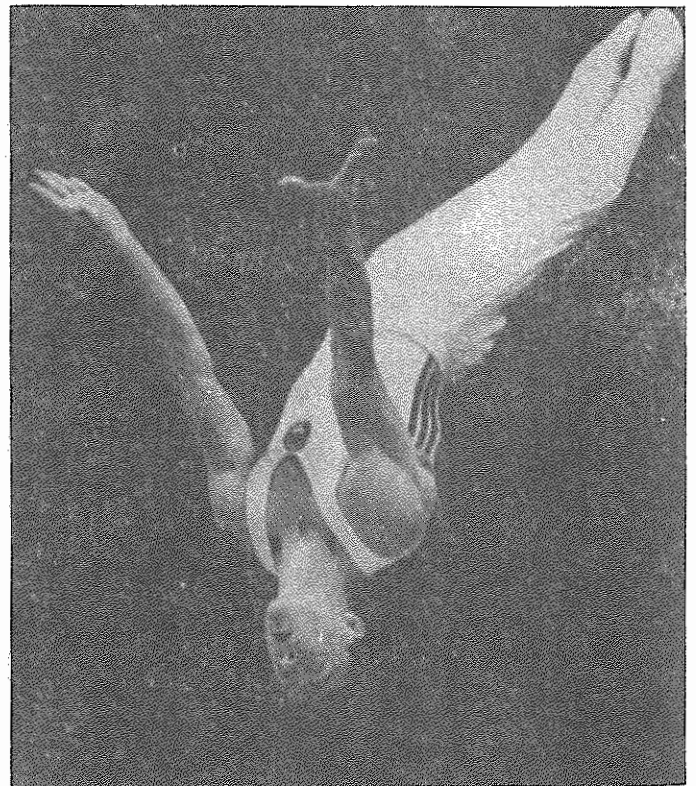

کریستین اوتو، ستاره مسابقات المپیک سنول از جمهوری دموکراتیک آلمان. این شناگر به تنهایی به شش مدال طلا دست یافت

صحنه‌ای از مسابقات کشتی آزاد المپیک. از ایران تنها مسگری محمدیان کشتی‌گیر وزن ۵۷ کیلوگرم توانست به فینال راه یابد. وی در مسابقه نهایی به حریف شوروی خود باخت و صاحب مدال نقره شد. ادای احترام او به حریف برنده به عنوان یک حرکت زیبا بسیار مورد توجه گزارشگران قرار گرفت.

هر سه شادمانند. هم برنده مدال طلا، هم برنده نقره و هم برنده برنز

قدرت، زیبایی، هماهنگی، حرکات و تسلط هصبی در مسابقات خیره‌کننده ژیمناستیک المپیک. ولادیمیر آرتمونوف قهرمانی از اتحاد شوروی

برنز	نقره	طلا	
۴۶	۳۱	۵۵	اتحاد شوروی
۳۱	۳۵	۳۷	جمهوری دموکراتیک آلمان
۲۷	۳۱	۳۶	ایالات متحده آمریکا
۱۱	۱۵	۱۲	کره جنوبی
۱۵	۱۴	۱۱	آلمان فدرال
۶	۶	۱۱	مجارستان
۱۳	۱۲	۱۵	بلغارستان
۶	۱۱	۷	رومانی

مورتنسیا بوسی دوآلنده - ۲۵۰ هزار نفر در مراسم استقبال از وی شرکت کردند. او در روز ۲۴ سپتامبر به شیلی بازگشت.

شیلی در تدارک "همه پرسی" ۵ اکتبر

هفته جاری، برای سرنوشته سیاسی آینده شیلی هفته پر اهمیتی است. در روز ۵ اکتبر پینوشه همه پرسی خود را برپا خواهد کرد که در آن قرار است با آرای "آری" یا "نه" در مورد آینده حکومت ژنرال، تصمیم گیری شود. نیروهای اپوزیسیون مردم را فراخوانده اند تا به پینوشه "نه" گویند. همه بر این نظرند که رژیم دست به تقلب و سبمی خواهد زد.

حزب کمونیست از مردم خواسته است جنبش "نه" را به جنبشی برای سرنگونی کل رژیم تبدیل کنند. جناح راست اپوزیسیون در شرایطی که نوک تیز حملات رژیم پینوشه متوجه حزب کمونیست است، عملاً با رژیم همصدایی کرده و حزب را به دلیل این فراخوان متهم به "آشوبگری" می کنند. در هفته گذشته رئیس پلیس شیلی در تلویزیون سانتیاگو باصطلاح اسنادی را نشان داد که بر مبنای آنها نتیجه گرفت حزب کمونیست در تدارک قیام است. رئیس پلیس صریحاً اعلام کرد که در روز ۵ اکتبر مخالفین و در درجه نخست کمونیست‌ها در صورت

همه را دعوت به رعایت نزاکت و آرامش و دوری از "شیوه های کمونیست ها" کرده است.

بروز ناآرامی، با سرکوب شدیدی مواجه خواهند شد. رئیس حزب دموکرات مسیحی شیلی نیز

انتخاب نخست وزیر جدید در لهستان

پارلمان لهستان (سیم) در روز سه شنبه هفته گذشته (۲۷ سپتامبر) میچیسلاو راکووسکی را به عنوان نخست وزیر جدید برگزید. راکووسکی عضو دفتر سیاسی و دبیر کمیته مرکزی حزب متحدکارگران لهستان است.

راووسکی در سخنرانی خود در "سیم" گفت امیدوار است در ظرف دو هفته بتواند کابینه خود را که نسبت به گذشته وزرای آن از ظیف و سیهتری خواهند بود، معرفی کند.

یاروژلسکی دبیرکل حزب متحدکارگران لهستان اراکووسکی را بعنوان یک شخصیت قوی سیاسی توصیف کرده است که مدافع پیگیر اصلاحات دموکراتیک و گفتگو با اپوزیسیون است. پیش از راکووسکی "مسز" نخست وزیر لهستان بود که اصلاحات اقتصادی وی همگی با شکست مواجه شدند. شورای سندیکاهای لهستان خواهان برکناری مسز شده بود. مسز پیش از رای گیری در پارلمان، خود از سمتش استعفا داد.

از میان دیگر رویدادها

● در روزهای ۲۴ و ۲۵ سپتامبر ۷۵۵ تن از نمایندگان سندیکاهای کارگری در چکسلواکی که هشت میلیون حضور را در بر میگیرند، در پراگ گرد آمدند و در قطعنامه پایانی نشست خود از پرسترویکا (نوسازی) به شیوه شوروی اعلام پشتیبانی کردند.

● پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست چین در هفته گذشته، تصمیمات اقتصادی تازه ای برای تثبیت قیمتها، کاهش تورم و بهبود شیوه های کار، اتخاذ کرد.

تداوم اعتصاب عمومی در برمه

جایی نبردها است. در هفته گذشته سه تن از رهبران اپوزیسیون - با گرایشهای دموکراتیک و لیبرالی - تشکیل سازمان سیاسی واحدی به نام "جبهه واحد ملی برای دموکراسی" را اعلام کردند. این سه تن عبارتند از:

تین او وزیر دفاع سابق که در ارتش دینفوذ است، ژنرال آونگ گی، و آونگ سان سوکی دختر ژنرال آونگ سان. از ژنرال آونگ سان به عنوان فرمان ملی برمه در دوره جنگهای استقلال نام می برند. "جبهه واحد ملی برای دموکراسی" هدف خود را دموکراتیزه کردن کشور به شکل مسالمت آمیز و از طریق تشکیل یک حکومت موقت و انجام انتخابات آزاد به توسطان، اعلام کرده است.

تشدید "بحران حکومتی" در لبنان

لبنان اکنون دارای دو "حکومت" شده است. امین جمایل، از مسیحیان مارونی در پایان دوره شش ساله ریاست جمهوری خود "میشل هون" فرمانده مسیحی ارتش لبنان را به عنوان نخست وزیر این کشور منصوب کرد و هون یک کابینه نظامی تشکیل داد. بلافاصله سلیم الحص کفیل نخست وزیر که از رهبران مسلمانان دروزی است نیز تشکیل یک حکومت تازه را اعلام کرد. کابینه سلیم الحص مورد پشتیبانی سوریه قرار گرفته است. همه نیروهای ترقی خواه در لبنان تشکیل کابینه میشل هون را به عنوان توطئه ای در جهت تجزیه این کشور آشوبزده ارزیابی می کنند.

اعتصاب عمومی در برمه ادامه دارد. نظامیان همچنان به جستجوی خانه به خانه در رانگون و دیگر شهرهای بزرگ برمه برای دستگیری سازمانگران جنبش، که عمدتاً از دانشجویان هستند، ادامه می دهند. چند صد نفر از دانشجویان به نواحی مرزی گریخته اند تا به گروه های مسلح اقلیت های ملی بپیوندند.

رژیم نظامی ژنرال ساو مایونگ که با کودتای ۱۸ سپتامبر بر روی کار آمد، ارتش را در آماده باش کامل نگه داشته است تا جلوی بروز تظاهرات تازه را در رانگون بگیرد. با این وجود هر روزه تظاهرات پراکنده ای در شهر انجام میشود تاکنون تهدیدات رژیم، برای این که مردم به اعتصاب عمومی پایان دهند، راه به

آمریکا و پاکستان، قرار داد ژنرال انتقض می کنند

آمریکا و پاکستان برخلاف مفاد قرارداد ژنو همچنان به پشتیبانی نظامی خود از ضدانقلابیون افغانی ادامه می دهند. دولت افغانستان بارها در این مورد اعتراض کرده، اما آمریکا و پاکستان پیوسته به قرار داد ژنو بی توجهی نشان داده اند. اتحاد شوروی در هفته گذشته اعلام کرده دلیل تداوم حمایت نظامی آمریکا و پاکستان از ضدانقلابیون افغانی، شوروی از خارج ساختن بیشتر نیروهای نظامی خود از افغانستان خودداری خواهد ورزید. آمریکا و پاکستان با پیشنهاد شوروی مبنی بر تشکیل اجلاس مشترک وزرای خارجه افغانستان، پاکستان، آمریکا و شوروی مخالفت کردند.

تغییرات تازه در رهبری حزب کمونیست شوروی

به عنوان مسئول کمیسیون کشاورزی انتخاب شد و وادیم مدودیف به جای وی عمده‌دار مسئولیت امور ایدئولوژیک و کادرهای حزب گردید. در این پلنوم همچنین آکساندر یاکوف که تاکنون مسئول امور تبلیغات بوده است، به عنوان مسئول روابط بین‌المللی برگزیده شد. از دیگر تغییرات انجام شده برگزیدن ویکتور چبیرکوف به عنوان مسئول کمیسیون حقوقی حزب است.

مدودیف در مصاحبه‌ای که پس از پایان کار پلنوم برگزار گردید تصمیمات پلنوم را در ادامه مصوبات کنفرانس نوزدهم حزب به عنوان یک موفقیت خط مشی میخائیل گارباچف توصیف کرد.

در پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی که در روز ۲۹ سپتامبر برگزار شد تغییرات تازه‌ای در رهبری حزب کمونیست شوروی داده شد. در این پلنوم آندره‌ای گرومیکو به دلیل کبرسن از عضویت در دفتر سیاسی حزب کناره گرفت. او ضمن اعلام کناره‌گیری خود از دفتر سیاسی تاکید کرد که همچنان فعالانه از خط مشی نوسازی که "تنها راه دگرسازی انقلابی کل حیات جامعه و تنها راه علمی و صحیح است" پشتیبانی خواهد کرد. سولومنتسف نیز همچون گرومیکو به دلیل کبرسن از ادامه عضویت در دفتر سیاسی معاف گردید. در پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی لیگاف

اجلاس بین‌المللی نویسندگان: "جهان سوم، جهان ما،"

اصلی خود را "جهان سوم، جهان ما" قرار داد. از مهمترین اهداف آنان نگرش مجدد به "ارتباطات موجود و از دست رفته پلازم بین این دو جهان (شمال-جنوب) و روابط این دو در گذشته و حال و آینده" اعلام شد.

در میان دعوت شدگان و شرکت‌کنندگان در کنگره نام نویسندگانی چون اوله سونیکا، گابریل گارسیامارکز، فرانسیس بی و عزیزنسن دیده می‌شود. در طی جلسات مختلف که در مراکز متعدد و هرکدام با شرکت چندتن از نویسندگان مهمان تشکیل شد، مسائل در دستور کنگره مورد بحث و بررسی قرار گرفت و حاضرین با طرح سئوالات خود نظرات نویسندگان مورد نظر و شرایط اجتماعی، هنری آن کشور را جویا شدند.

احمد شاملو به هنگام سفر به نورنبرگ بر اثر تصادف ماشین صدماتی را متحمل شد اما خوشبختانه اثر آن دیرپا نبود. شاملو طی چند روز و شب متوالی در شهرهای نورنبرگ، ارلانگن و فورت مطابق برنامه اعلام شده از سوی کنگره ساهاتی به شعر خوانی برای هموطنان خارج از کشور خود پرداخت. بخاطر حضور علاقمندان آلمانی، این اشعار عموماً از میان شعرهایی که ترجمه آلمانی آنها نیز موجود بود، انتخاب شد.

به ابتکار کانون نویسندگان آلمان فدرال، کنگره بین‌المللی ادبیات کشورهای جهان سوم در شهر نورنبرگ برگزار شد. برای شرکت در این کنگره که از جمله مهمترین اجلاس‌های جهانی ادبیات است، برجسته‌ترین نمایندگان ادبیات کشورهای جهان سوم دعوت شدند. کانون نویسندگان آلمان با دقت و بررسی زیاد نویسندگان و شاعرانی را از هر کشور برای شرکت در این کنگره دعوت کرد. از این رو کنگره از اعتبار و اهمیت زیادی برخوردار بود. از ایران شاعر و محقق نامدار، احمد شاملو به این کنگره دعوت شد.

این دومین کنگره بین‌المللی ادبیات کشورهای جهان سوم است که به همت کانون نویسندگان آلمان فدرال برگزار می‌شود. اولین کنگره در سال ۱۹۸۲ با شرکت صدوپنجاه شاعر و نویسنده از پنجاه کشور جهان برگزار شد. کنگره نخست موضوع اصلی کار خود را "نویسندگان معاصر، همکاری‌شان به خاطر صلح، امکانات و محدودیت‌های آنان"، قرار داد. فراخوان کنگره نخست به خاطر صلح جهانی مورد پشتیبانی بیش از سه هزار نویسنده و شاعر از سراسر جهان قرار گرفت. دومین کنگره بین‌المللی نویسندگان جهان سوم، موضع

برای اشتراك نشریات "کار" و "اکثریت" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراك، تمهیداتی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراك به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	☐ شش ماهه
۱۳ مارك	۱۱ مارك	☐ يك ساله	
۲۴ ≡	۲۱ ≡		
دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراك	☐ سه ماهه
۳۰ مارك	۲۷ مارك	☐ شش ماهه	
۵۸ ≡	۵۲ ≡	☐ يك ساله	
۱۱۵ ≡	۱۰۲ ≡		

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

احمد شاملو، به هنگام شعر خوانی در دانشگاه فنی برلین غربی تریب ۱۵۵۵ تن از ایرانیان مقیم این شهر برای شنیدن صدا و شعر الف-بامداد در جلسه شعر خوانی او گرد آمدند.

AKSARIYAT
NO.226
MONDAY, 30KT, 88

آدرس: Address:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

حساب بانکی،
AUSTRIA - WIEN
BAWAG
IBANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFTI
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید